

Referat despre Marin Sorescu si clasicismul antic - a doua parte

Un alt indiciu, privind clasicismul greco-latin, il mtalnim in volumele publicate. (Excludem creatiile inedite). Avansul omului superior, "Fata de lucrurile care nu gandesc" se profileaza in poezia Drumul: "Acest tren - martor mi-e Zenon batranul -/Nu ma va ajunge niciodata/Pentru ca eu mereu voi avea un avans/ Fata de lucrurile care nu gandesc/ ". (Poeme, 1965). Este prefigurata aici "aporia" lui Zenon eleatul (nu Zenon din Citium), adeptul existentei "unitare si imuabile", a lucrurilor, "conceptie metafizica", preluata ulterior de unii exponenti ai stiintelor matematice.

Nu se observa insa in poezia lui Marin Sorescu, ideea negarii cunoasterii "senzoriale", ci, (dimpotriva Lucrurile care nu gandesc, intr-un fel, sunt opuse conceptului de miscare. Mai precis: nu este vorba de o "ajungere" fizica ci de o "neajungere" in plan spiritual.

Drumul, ca topos al existentei umane, poarta pecetea civilizatiei tehnice - "calea ferata" - cu trenul care vine in "viteza". Distanta dintre spirit si monstrul "negru" este enorma Ea nu poate fi anulata in timp si spatiu. Leda, din poezia cu acelasi nume, ne trimite la mitologia elina. Faptul ca ea poate fi vazuta "cu fiecare", incalcand normele unei etici arhaice, starneste reprosul unei civilizatii tarzii: "Mare poama mai e/Si Leda asta" (Ibidem). Erosul liber nu anuleaza insa ideea de frumusetate.

Ecouri ale clasicismului antic, elin si latin, persista si in poeziile Laocoon (Poeme, '65); Troia (Moartea ceasului) '66; Seneca, Pitia (Suflete, bun la toate'72; Perpetuum mobile. Catre mare, Ulise (Astfel, '73); Socrate, parmenide, (Fantani in mare, '82); Penelopa, Stoicii (Apa vie, apa moarta '87) O, zei!, Luptatorul pe doua fronturi (Poezii alese de cenzura '91) etc.

Marin Sorescu nu versifica mitul. Luate din aria clasicismului, modelele mitice sj reale se constituie doar in imaginare puncte de reper. Regresia eului creator, in acest caz, nu vizeaza "veacul de aur" ca la precursori Noile ipostaze au un caracter demitizant. Prinse in centurile destinului, vechile simboluri capata la el alte semnificatii. Ideea de tragic din Laocoon, de pilda nu cuprinde doar un singur grup uman, ci generatii intregi de oameni. Legaturile dintre ele, sugerate prin verbele a prinde si a trage, comunica vointa multimilenara a omului de asumare lucida a tragicului. Gestul vesnic al descatusarii isi pierde conturul doar in moarte.